

Sygn. akt I ACz 416/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale I Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Barbara Owczarek (spr.)

Sędziowie: SA Joanna Skwara-Kałwa

SO(del.) Aleksandra Janas

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa R. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie przewodniczącej w Sądzie Okręgowym w Katowicach z dnia 6 września 2012 r., sygn. II C 553/12

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

W punkcie 1 zaskarżonego zarządzenia przewodnicząca w Sądzie Okręgowym na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. zwróciła pozew w niniejszej sprawie, za jaki wcześniej potraktowała punkt 4 pisma powoda z dnia 21 czerwca 2012 r. i wyłączyła do odrębnego postępowania, wpisując pod sygn. II C 553/12. W uzasadnieniu wskazała, że zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2012 r., doręczonym powodowi w dniu 20 sierpnia 2012 r., został on wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez wskazanie wartości przedmiotu sporu, złożenie odpisu pozwu oraz jego sprecyzowanie. Powodowi zakreślony został na uzupełnienie braków zakreślony termin 7-dniowy, jednak w terminie tym powód braków nie uzupełnił.

Już po wydaniu zaskarżonego zarządzenia do akt zostało dołączone pismo powoda nadane do Sądu dnia 27 sierpnia 2012 r. (kserokopia koperty k. 16 akt), w którym podniósł, że wysłał ilość egzemplarzy pozwu zgodnie z ilością stron pozwanych oraz egzemplarz dla Sądu, a jeżeli one zaginęły, to składa wniosek z art. 716,718-721 i 728 k.p.c. W celu udzielenia właściwej, wyczerpującej odpowiedzi prosił o „doprecyzowanie pozwu, którego wezwanie dotyczy, i oznaczenia sygnatury akt, co jest istotne do prowadzenia skutecznej i rzeczowej korespondencji”.

W zażaleniu na wyżej opisane zarządzenie powód wniósł o jego zmianę i nadanie biegu sprawie wskazując, że braki spowodowała sędzia przez wyłączenie spraw do odrębnych postępowań, a powinna takie braki usunąć we własnym zakresie. W zakresie danych dotyczących wynagrodzenia pozwanej powołał się na art. 244 i 250 k.p.c. i złożył wniosek w trybie art. 187 § 2 pkt 4 k.p.c. Argumentował, że zwrot pozwu pozbawia go prawa do sądu i w zażaleniu zawarł

skargę na przewlekłość postępowania oraz wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego (zgłoszony wcześniej w pozwie).

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Z akt sprawy wynika, że toczy się ona na skutek pisma powoda z dnia 21 czerwca 2012 r., w którym zawarł on szereg wniosków i roszczeń nie nadających się łącznie do rozpoznania jako jedna sprawa cywilna. Nie jest więc trafne stanowisko powoda kwestionujące nadanie poszczególnym częściom jego pisma biegu w odrębnych postępowaniach. Pomimo jednak niewątpliwej chaotyczności oraz niewielkiej precyzji opisanego wyżej pisma, zwrócić trzeba uwagę, że jego część wstępna zawiera w pierwszej kolejności wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego w Katowicach oraz przekazanie sprawy do sądu równorzędnego.

Stosownie zaś do art. 50 § 1 k.p.c. aż do rozstrzygnięcia sprawy o wyłączenie sędziego podlegający wyłączeniu może spełniać tylko czynności nie cierpiące zwłoki. Wniosek taki winien zatem być rozpoznawany w pierwszej kolejności, a już szczególnie przed podejmowaniem decyzji choćby formalnie kończących postępowanie co do istoty.

Z akt sprawy natomiast nie wynika, by przed wyłączeniem części pisma, któremu nadano bieg pod sygnaturą II C 553/12, opisanemu wyżej wnioskowi powoda, na który zresztą ponownie zwrócił on w zażaleniu uwagę, nadano dalszy bieg. Samo w sobie czyni to zaskarżone zarządzenie przedwczesnym i uzasadnia jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Nie oznacza to oczywiście, że wniosek o wyłączenie spełnia wymogi formalne, gdyż nie wymienia objętych nim sędziów z imienia i nazwiska wraz ze wskazaniem przyczyn wyłączenia dotyczących każdego z nich.

Wskazać nadto należy, że skarżący niewątpliwie nie ma racji twierdząc, jakoby to Sąd miał zamiast niego uzupełniać braki jego pism procesowych, niemniej jednak w piśmie z dnia 21 sierpnia 2012 r., które zostało nadane do sądu dnia 27 sierpnia 2012 r., a zatem jeszcze w terminie zakreślonym w kierowanym do niego wezwaniu do usunięcia braków, powód powołuje się również na to, że do swojego „pозwu” z dnia 21 czerwca 2012 r. dołączył liczbę jego odpisów odpowiadającą liczbie pozwanych. Powyższy zarzut wymaga zweryfikowania, czy istotnie sytuacja taka nie miała wcześniej miejsca – z kopii prezentaty biura podawczego znajdującej się na piśmie powoda z dnia 21 czerwca 2012 r. wynika bowiem, że do pisma tego dołączony był „plik” dokumentów, z którego żaden nie znalazł się w aktach sprawy niniejszej.

Mając zatem powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 1 sentencji na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. Przed podjęciem czynności zmierzających do usunięcia braków formalnych pisma powoda przede wszystkim rozpatrzenia wymaga jego wniosek o wyłączenie sędziów, a w toku dalszego postępowania należy mieć również na względzie pozostałe kwestie, na które Sąd odwoławczy zwrócił uwagę w poprzednim akapicie niniejszego uzasadnienia.